

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 41188-08-20 פלוני נ' אלמונית

בפני **כב' השופטת סגלית אופק**

תובע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מ. פלסנר

נגד

נתבעת אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד י. קניר

ספרות:

נינה זלצמן **מעשה בית דין בהליך אזרחי (1991)**
יעקב קדמי **על הראיות - חלק ראשון - הדין בראי הפסיקה**

חקיקה שאוזכרה:

חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959: סע' 13
חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973: סע' 39

פסק דין

לפניי תביעה שהגיש התובע העותר להפחתת מזונות ילדים שנקבעו בהסכם פרידה ויחסי ממון.

רקע עובדתי

1. התובע יהודי, יליד 1970; XXX בהשכלתו; שכיר ובעל מחצית מהון המניות בחברת XXX (להלן – **משד XXX**) (נספח א' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020; בקשה מס' 13); הנתבעת יהודיה, ילידת 1972; מורה ל-XXX בהכשרתה; שכירה ובעלת מחצית מהון המניות בחברת XXX בע"מ (להלן – **הסטודיו**) (ת/13).

2. הצדדים חיו כידועים בציבור משנת 2003, ונפרדו זמ"ז במהלך שנת 2015; מיחסייהם נולדו לצדדים שני ילדים: X ילידת 2.2.2007 ו-X יליד 24.7.2008 (להלן – **הקטינים**).
3. כל אחד מהצדדים פתח פרק ב' בחייו; התובע נישא בנובמבר 2017, והביא לעולם שני ילדים נוספים ילידי 15.6.2018 ו-24.12.2019; הנתבעת מקיימת מערכת יחסים זוגית, ללא נישואין.
4. בשל הקרע שנגלע ביניהם, חתמו הצדדים על הסכם פרידה ויחסי ממון ביום 6.3.2016, אשר התגבש במסגרת הליך גישור ממושך שתחילתו עוד בשנת 2015 (ס' 49 ת/1; נ/3; ס' 11.1 לתצהיר הנתבעת).
5. ההסכם אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 24.3.2016 ([תה"ס 18600-03-16](#)) (להלן – **ההסכם**) (ת/1).
6. ההסכם מסדיר את כל העניינים הכרוכים בפרידה, לרבות עניין מזונות הקטינים, משמורתם והסדרי השהות עמם, וכן חלוקת הרכוש והממון.
7. בהסכם הסכימו הצדדים כי הנתבעת תקבל סכום איזון בסך של 822,015 ₪, וכן תקבל סך של 500 ₪ לחודש עבור מוניטין עד לחודש יוני 2025 וממועד זה ועד לחודש יולי 2026 סך של 250 ₪ לחודש ומנגד תוותר היא על כל טענה של שיתוף ספציפי ו/או כל זכות בנכס ברח' XXX בת"א (להלן – **הנכס ברח' XXX**) וכל תביעה בגין מוניטין או כל תביעה רכושית אחרת כנגד התובע, ואילו התובע יקבל את מלוא הזכויות בנכס, וכן ישא ביתרת החובה בחשבון המשותף בסך של כ-52,000 ₪. עוד הוסכם בין הצדדים כי כל אחד יישאר בעלים של מלוא הזכויות בעסקיו, וכן בחפצי אומנות שניתנו על ידי הוריו. בנוסף הוסכם כי רכב מסוג סיטרואן שנת ייצור 2009 יישאר בידי התובע (שם, סעיפים 25-40, 43).
8. עוד הסכימו הצדדים כי המשמורת על הקטינים תהיה משותפת עם הסדרי שהות שוויוניים, כולל בחגים וחופשות עמם (שם, ס' 3, 14).
- כן הוסכם בין הצדדים כי התובע יישא במזונות הקטינים בשיעור של 2,750 ₪ לחודש עבור כל קטין, וזאת עד הגיעו של כל קטין לגיל 18 שנה או סיום ביה"ס תיכון, על פי המאוחר מביניהם, וממועד זה ועד סיום שירות צבאי חובה בצה"ל או שירות לאומי של כל קטין, יישא התובע בשליש מדמי המזונות (שם, ס' 18, 23); סכום המזונות כולל את כלל צורכי הקטינים, לרבות מדור והוצאות אחזקת המדור, זאת למעט הוצאות חריגות אשר פורטו בסעיפים 20-21 להסכם, בהן ישתפו הצדדים בחלקים שווים, בניכוי מענק הלימודים מהמל"ל. זאת ועוד, בסעיף 24 להסכם, הוסיפו הצדדים והסכימו כי קצבת הילדים מהמל"ל תשולם לידי הנתבעת בנוסף לדמי המזונות הנ"ל.
9. ביום 24.2.2020 הגיש התובע הליך יישוב סכסוך ([י"ס 59019-02-20](#)). הליך זה הסתיים ללא הבנות (פסק דין מיום 22.7.2020).
10. ביום 19.8.2020, בחלוף כ-4.5 שנים ממועד אישור ההסכם, הגיש התובע תביעה להפחתת מזונות בה עתר להורות על ביטול חיובו במזונות או, לחלופין, להורות על הפחתת דמי המזונות באופן משמעותי כך שלא יעלו על הסך של 250 ₪ לחודש לכל קטין, זאת בשל שינוי נסיבות שחל מאז שנחתם ההסכם הן בהכנסות הצדדים, הן במצבו הבריאותי והמשפחתי של התובע.

התובע עתר להורות על ביטול ו/או הפחתה כנ"ל ממועד הגשת הליך יישוב הסכסוך או לכל הפחות ממועד הגשת התביעה.

11. ביום 22.10.2020 הגישה הנתבעת כתב הגנה.
12. לאורך ניהול ההליך ניתנו מספר החלטות בקשר עם גילוי מסמכים או הזמנת עדים ומסמכים (החלטה מיום 15.11.2020 בקשה מס' 5; החלטה מיום 29.11.2020 בקשה מס' 7; החלטה מיום 16.12.2020 בקשה מס' 12; החלטה מיום 20.8.2021 בקשה מס' 20). אמנם, הוגשו על ידי התובע מסמכים, אך התמונה נותרה עדיין עמומה (ר' להלן).
13. ביום 8.4.2021 נדחתה בקשה לסילוק התביעה על הסף, וכך נקבע: "גם מתוך הנחה שבמצבו הכלכלי של התובע לא חלה הרעה כלשהי, ואדרבא לאחר מתן פסק הדין קיבל לידיו כספים ורכוש בסך של למעלה מ-8.5 מיליון ₪, כפי שטוענת הנתבעת... עדיין תלויה ועומדת טענתו לשינוי נסיבות מהותי בקשר עם השתכרותה של הנתבעת ומצבה הכלכלי... הנתבעת טרם הגישה מסמכים נוספים שהתבקשו על ידי המבקש ביום 25.1.2021. לכן לא ניתן בעת הזו לומר כי אין אפשרות של ממש שהתובע לא יוכל לקבל את הסעד המבוקש בתביעתו".
14. הצדדים הגישו תצהירים עבי כרס במקום עדות ראשית. התובע ביום 2.11.2021 והנתבעת ביום 22.12.2021.
15. לצורך בירור המחלוקת בין הצדדים התקיימה ישיבת קדם משפט ביום 8.4.2021 וישיבת הוכחות במהלכה נשמעו עדי התביעה: **התובע** (עמ' 6-16); **עו"ד י.ג.א.** (עמ' 17-19), ועדת ההגנה: **הנתבעת** (עמ' 19-34).
16. הצדדים הגישו סיכומים בכתב: התובע ביום 26.5.2022, הנתבעת ביום 3.8.2022 וסיכומי תשובה ביום 22.9.2022; כעת ניתן פסק הדין.

תמצית טענות הצדדים

17. לטענת התובע יש להורות על ביטול ו/או הפחתת המזונות שנקבעו בהסכם הפרידה, בשל שינוי נסיבות מהותי בהכנסותיו, ואלה עיקר טענותיו:

א. התובע חלה במפתיע במחלה קשה ונאלץ לעבור מספר ניתוחים; הוא מקבל ויקבל טיפול ביולוגי, משך כל חייו, אשר מלווה בתופעות לוואי קשות המקשות על שגרת חייו ועל יכולתו לעבוד באופן סדיר ורציף, ובנוסף נדרש לליווי פסיכולוגי נוכח מצבו המאתגר;

ב. עובר לעריכת ההסכם השתכר התובע מעבודותיו סך של 19,000 ₪ נטו לחודש (16,744 ₪ מבי"ס XXX; 2,500 ₪ ממשרד XXX); עקב המחלה הפך התובע נכה בשיעור 55% לצמיתות והוא איבד 50% מכושר עבודתו; בעת הגשת התביעה, נוכח חזרתו לעבודה כמרצה בלבד (ללא תוספת תפקיד ניהולי) בבי"ס XXX, השתכרותו של התובע פחתה בכ-20%; עד סוף חודש ספטמבר 2021 עבד התובע כמרצה וכ-XXX והשתכר כ-15,000 ₪ נטו לחודש. אולם, מחודש אוקטובר 2021 שכרו פחת ל-25% משכרו לעת אישור ההסכם, וסה"כ הכנסותיו של התובע מעבודה כ-XXX בלבד (4,800 ₪) ומשכירות (5,200 ₪) מסתכם בסך של 10,000 ₪ לחודש; המשך חיובו של התובע בדמי מזונות, חרף חלוקת הסדרי שהות

- שווייוניים וירידה משמעותית בכושר ההשתכרות נוכח המחלה הקשה, ינציח מצב שאינו מתיישב עם שיקולי צדק והגינות;
- ג. אין בטענה על הסתרת כספים רבים אשר ברשותו של התובע דבר וחצי דבר; התובע רכש את חלקו של אחיו בנכס מכספי הירושה שקיבל, וביתר כספי הירושה רכש הוא דירה מותאמת להרכב המשפחתי וזאת מטעמים כלכליים ורציונליים, במטרה להפחית את היקף ההוצאות החודשיות ולמען הבטחת עתיד כל ילדיו;
- ד. ממועד הגשת התביעה התובע נמצא ביתרת חובה של כ-100,000 ₪ במצטבר בחשבון העו"ש הפרטי ובחשבון המשותף; הוא נאלץ לקחת הלוואות מהבנק ומבני משפחה בסך של 982,000 ₪, והחזרן הינו בסך כ-10,000 ₪ לחודש;
- ה. התובע נישא מחדש ונולדו לו שני ילדים נוספים, שניהם מקטני קטינים; הרחבת המשפחה הביאה באופן טבעי לגידול משמעותי בהיקף ההוצאות של התובע, ונסיבה זו מצטרפת למכלול הנסיבות המצדיקות דיון מחדש בסוגית החיוב במזונות;
- ו. חלה הטבה ניכרת במצבה הכלכלי של הנתבעת וברמת חייה, אגב גידול משמעותי בהכנסותיה (15,000 ₪) שאינו קשור לשעות העבודה דה פאקטו (50%-40% משרה) לעומת שכרה הנטען במועד אישור ההסכם (5,000 ₪), וניהול משק בית משותף עם בן זוג אמיד;
- ז. הסכם הפרידה לוקה בחוסר סבירות קיצוני בסוגית המזונות וכולל אף הטבות משמעותיות במישור הממוני לטובת הנתבעת אשר הגיעה למערכת היחסים ללא רכוש ואמצעים ויצאה ממערכת היחסים כשידה על העליונה, תוך קבלת כספים שאינם מגיעים לה בגין הנכס ומטלטלין;
18. לטענת הנתבעת דין התביעה להידחות, ואלה עיקר טענותיה:
- א. אין שינוי לרעה במצבו הכלכלי של התובע, אלא גידול בהכנסותיו;
- ב. הכנסתו של התובע לא נפגעה עקב המחלה; לפי מסמכים רפואיים מצבו הרפואי של התובע, לאחר הניתוח שעבר תקין, וניתוחים נוספים שהתובע עבר הם ניתוחים שכיחים יחסית ובמלוא הזהירות אינם מסכני חיים; התובע בוחר לצאת לחל"ת וכנראה יש לו את היכולת הכלכלית לכך;
- ג. לא הוכח שינוי מהותי בהכנסתה של הנתבעת מעבודתה; הכנסתה החודשית הממוצעת לא השתנתה, בוודאי לא בצורה מהותית המצדיקה הפחתת המזונות שנקבעו בהסכם;
- ד. הזוגיות החדשה של הנתבעת אינה משפיעה על מצבה הכלכלי;
- ה. ההסכם שנחתם בין הצדדים אינו לוקה בחוסר סבירות קיצוני;
- ו. התובע לא פעל בתום לב ולא שיחק ב"קלפים פתוחים" – לא צירף מסמכים שהוא בעצמו דרש מהנתבעת לחשוף, ונמנע מלקיים החלטות מפורשות שניתנו עוד ביום 29.11.2020;
- ז. קבלת התביעה, אפילו בחלקה, תפגע בטובת הקטינים, תמנע מהנתבעת יכולת לספק את צורכיהם כפי שמסופקים כיום וייתכן אף תאלץ את הנתבעת לעזוב את תל אביב.

דיון והכרעה**הערה מקדמית**

19. התובע עשה דין לעצמו בצרפו לסיכומי התשובה מסמכים נוספים – מסמכי ביטוח משכנתאות – שלא הובאו על ידו במסגרת ההוכחות.
20. בספרו של י' זוסמן, סדר הדין האזרחי (מהדורה שביעית), עמ' 513 נכתב: "סיכומים בכתב אינם דרך נאותה להביא בהם ראיות נוספות על אלה שהובאו במהלך המשפט, אלא חייבים להצמצם בהרצאת טענותיו של בעל דין, שאלמלא הוראת בית המשפט לסכם בכתב, היה מרצה אותן בעל פה. בית המשפט העליון התריע כבר פעמים אחדות על עורכי דין ש"הגניבו" בדרך זו ראיות ללא רשות, וציווה להתעלם מהן".
21. בענייננו, מדובר בראיה שלא הובאה במהלך המשפט, הוגשה בלי לעתור וממילא בלי לקבל רשות מבית המשפט לעשות כן. יחד עם זאת, הטענה לעניין משמעות הצטרפות לביטוח חיים (משכנתא) עלתה לראשונה בחקירה נגדית והיא נטענת גם בסיכומי הנתבעת (ס' 43; עמ' 11, ש' 9-8, 29-36; ת/18). משכך, יכול היה התובע לנסות ולהזים טענה זו בסיכומיו. אולם, כפי שאראה להלן, אין בראיה זו לסייע בידי התובע.

מתווה נורמטיבי

22. עסקינן במזונות שנקבעו בהסכם פרידה ויחסי ממון בין הצדדים שקיבל תוקף של פסק דין.
23. כידוע, פסק דין בענייני מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת, גם אם ניתן על פי הסכמות, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט לבחון את שאלת המזונות מחדש, אם נתגבש שינוי מוחלט ומהותי של הנסיבות [סעיף 13 לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959]; וכפי שנקבע בע"א 135/80 בכור נ' בכור, פ"ד לו(2) 358, 360 (1982) "הפסיקה בתביעות מזונות לעולם אינה סופית, כאשר משתנות הנסיבות הנוגעות לעניין במרוצת הזמן" נר' גם; ע"א 5651/91 לב רן נ' לב רן (29.6.1993); נ' זלצמן, מעשה בית דין בהליך אזרחי (1991), עמ' 284].
24. לא בנקל יבוטל או ישונה סכום מזונות, הדברים נכונים ביתר שאת מקום בו סכום המזונות ששינויו מתבקש, נקבע בהסכם אשר קיבל תוקף של פסק דין; "ההלכה הנוהגת, שעל עיקריה עמדנו לעיל, חלה הן כאשר החיוב המקורי נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, הן כאשר החיוב המקורי נקבע בהסדר מזונות בין ההורים שקיבל תוקף של פסק דין, הן כאשר החיוב המקורי נקבע במסגרת הסכם גירושין ויחסי ממון כולל שנחתם בין ההורים (בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני ואח' [פורסם בנבו]; 20.1.21). ברם, מידת הנטל משתנה בין זה לזה. כאשר החיוב נקבע בהסדר מזונות הנטל מוגבר יותר והוא גבוה אף יותר כשהחיוב נקבע במסגרת הסכם גירושין כולל שכן "הסכם גירושין הוא מעשה רקמה עדינה, שמזונות ילדים הוא אחד החוטים המרכזיים בו. אם פרמת חוט זה, נמצאת מפר את מערכת האיזונים שבבסיס ההסכם" (בג"צ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול [פורסם בנבו] (7.2.13); ע"מ ש (ת"א) 22962-03-20 פלוני נ' פלונית (30.3.2021) [ר' גם ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (13.6.1994); ע"מ ש (ת"א) 17590002-20 פלונית נ' פלוני (3.12.2020) סעיף ה(1) והאסמכתאות הנזכרות שם].

25. הדין הנוהג הוא, כי רק שינוי נסיבות מהותי, שהוא שינוי בלתי צפוי ההופך את חיוב המזונות הקיים לבלתי צודק יצדיק דיון מחדש בחיוב המזונות [ע"א 442/83 קם נ' קם, פ"ד לח(1) 767 (1984)]; [ע"א 259/75 שטראוס נ' שטראוס, פ"ד ל(2) 358 (1976); תמ"ש (נצ') 17732-07-12 י.א.נ' ח.ק.א. (6.1.2013)].
- לכך יש להוסיף את דרישת תום הלב הקבועה בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התש"ג-1973, מכוחה על מבקש השינוי חובה לפעול בתום לב. תום הלב יבחן בין היתר האם מגיש התובענה "משחק בקלפים גלויים" בכל הקשור למצבו הכלכלי בכלל והכנסתו בפרט; "מי שפונה לבית המשפט ומבקש ממנו לדון בעניינו מחדש, גם אם עקב שינוי נסיבות, דומה למי שמבקש סעד מן הצדק. בבקשתו מבקש הוא מבית המשפט להיזדרש לעניינו מחדש משום שהותרת פסק הדין המקורי על כנו, בנסיבות החדשות, אינה צודקת. משכך, חובה עליו לנהוג בתום לב ובניקיון כפיים ולהציג לפני בית המשפט, כבר בכתב התביעה, ובגילוי מלא, את מלוא הנתונים בדבר מצבו האישי, הבריאותי והפיננסי" [עמ"ש (ת"א) 22962-03-20 הנ"ל]. יש לבחון את התנהלות מגיש התובענה לשינוי סכום המזונות הפסוק, ב"משקפיי" תום הלב ומכלול יחסי בני הזוג [ב"ע"מ 3148/07 פלוני נ' פלוני (17.5.2006)]; [עמ"ש (חי') 53288-03-18 פלונית נ' פלוני (2018); עמ"ש (ת"א) 17590-01-20 פלונית נ' פלוני (2020)].
26. כשהחיוב המקורי נקבע בהסכמה, בין בהסדר מזונות בין בהסכם גרושין כולל – באין קביעות עובדתיות של בית המשפט – על הטוען לשינוי לטעון ולהוכיח את המצב ששרר אז, לעת ההסכמה, להצביע על השינוי שחל מאז ולהוכיח אותו [עמ"ש (מרכז) 62263-10-17 ל' נ' ק' (17.9.2018)] [ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (1981); מ.א. (י-ם) 410/94 הלוי נ' הלוי (1996)].
27. ככל שעלה בידי הטוען לשינוי נסיבות מהותי להוכיח שינוי כזה המצדיק את פתיחת תיק המזונות, אזי העיון מחדש בגובה המזונות ייעשה בהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (2017) תוך שקילה זהירה וקפדנית של השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר בהקשר לרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי [ב"ע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני (2021); עמ"ש (ת"א) 22962-03-20 הנ"ל].

מן הכלל אל הפרט

28. מצבו הרפואי של התובע והשלכותיו על כושר השתכרותו – אין חולק, כי מצבו הבריאותי של התובע היה תקין במועד חתימת ההסכם. למרבה הצער, בחודש יוני 2018, מצב בריאותו של התובע קיבל תפנית לרעה; התובע חלה במחלה קשה (סרטן), מסוג נדיר (ת/2), ועבר מספר פרוצדורות ניתוחים (XXX) (ת/3; עמ' 16, ש' 28; ס' 15 לתצהיר).
29. אכן, הדעת נותנת כי המחלה הקשה פגעה בהשתכרותו של התובע לזמן מה. ברם, עת דנים בשינוי של קבע בחיוב המזונות, יש לבחון האם חל שינוי נסיבות, אשר השפעתו ארוכת ימים, ולא שינוי נסיבות ארעי, אשר הוביל לפגיעה זמנית ביכולת חייב המזונות לפרוע את חובו.
30. לטענת התובע, מחלתו גרמה לירידה משמעותית בפוטנציאל השתכרותו בהשוואה לכושר עבודתו ופוטנציאל השתכרותו נכון למועד חתימת ההסכם.

אין בידי לקבל את הטענה; אבאר טעמי.

31. **האחד**, ועדה רפואית של המל"ל קבעה לתובע נכות זמנית לצורך פטור ממס הכנסה שיעור 100% מיום 1.6.2018 ועד ליום 31.12.2019, ובהמשך, נכות יציבה בשיעור 55% החל מיום 1.1.2020 (ת/7; עמ' 12, ש' 19). עם זאת, התובע **לא קיבל** מהמל"ל **קצבה** ואף **הפטור** ממיסים **לא התחדש** או למצער התובע ציין שבכוונתו לפעול בעניין, אך לא הביא ראיה אחרת (ס' 3(ז) הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13; ס' 21 לכתב התביעה); התובע **אינו מוכר** על ידי המל"ל **כבעל אובדן כושר עבודה** כלשהו (ת/7), זאת על אף השלכות נטענות של הטיפול הביולוגי על שגרת חייו ויכולתו של התובע לעבוד ולהתפרנס וכן הערכה של רופאה תעסוקתית בקופ"ח מיום 10.5.2021 שהתובע במצבו כשיר לעבודה בהיקף חצי משרה עד יום 31.12.2021 (ת/8); התובע טען טענות עובדתיות סותרות לעניין **היקף עבודה בפועל**, וטענות אלה עומדות **בסתירה למצג** שהוצג **בפני רשויות המס**. בכתב התביעה, שהעובדות הנטענות בו אומתו בתצהיר, טען התובע כי "עם חזרתו של פלוני לעבודה מלאה במשרד XXX בשנת 2019, הוא משך משכורת גבוהה יותר של כ- 12,000 ₪ ברוטו על מנת ליהנות מהפטור ממס עד לסוף שנת 2019. עם סיום הפטור, והיות המשרד נמצא בהליך הבראה, חזר פלוני למשך משכורת בסך של 5,300 ₪ ברוטו, 4,800 ₪ נטו" (שם, ס' 25). לעומת זאת, בתצהיר עדות ראשית מטעמו, הצהיר התובע כי "עד סוף חודש ספטמבר 2021 עבדתי בשני מקומות עבודה, הן כמדרצה באקדמיה לXXX והן כXXX **בהיקף של חצי משרה** (ההדגשה במקור- ס.א) במשרד XXX (ס' 29) ובהמשך: "בשנת 2019 שבתי לעבודה חלקית במשרד XXX נוכח מצבי הבריאותי הקשה" (ס' 36). לאור הנ"ל, קיימת מניעות ואף כמה טענת השתק שיפוטי מעת שהטענה שהוצגה בזמנו בפני רשויות המס הצמיחה לתובע ולעסקו (משרד XXX) רווח **[ע"א 732/15 פקיד שומה נ' בנלי טל (21.3.2016), סעיף 7 לפסק הדין והאסמכתאות הנזכרות שם]**. כלומר, גם בשיא המחלה התובע מסוגל לעבוד במשרה מלאה; בית משפט זה **לא התבקש** וממילא לא מינה **מומחה רפואי** שיחווה דעתו באשר לירידה קבועה בכושרו התעסוקתי של התובע;

32. **והשני**, **התנהלותו** של התובע **לא מתיישבת עם תפיסת המצב הרפואי** כבעל **השלכות ארוכות טווח** מבחינת כושר עבודתו. למשל, בחודש נובמבר 2018 (עמ' 11, ש' 5) רכש דירה יקרה ברח' XX לתל אביב. או, למשל, התובע לוקח משכנתא בגובה מאות אלפי שקלים למימון השיפוץ נעשה מ"שארית של כספי הירושה, מקרן השתלמות שהצטברה ל' מ xxx וממשכנתא" (עמ' 11, ש' 8-9; עמ' 12, ש' 3-4; נספח ב' הודעה על גילוי מסמכים מיום 3.12.2020, בקשה מס' 9).

33. הנה כי כן, המחלה והשלכותיה הנטענות לא הובילו לפגיעה צמיתה או ארוכת טווח בכושר עבודתו של התובע.

34. **השתכרות התובע** – לעת חתימת ההסכם התובע עבד כXXX במשרד XXX ובאקדמיה והשתכר בממוצע סך של כ – 19,000 ₪ לחודש (ת/1), מתוכם 2,500 ₪ ממשרד XXX (ס' 23 לכתב התביעה).

35. **השתכרות התובע ממשרד XXX** – עיון בתלושי שכר מלמד, כי בחזרתו של התובע לעבודתו בשנת 2019 הוא השתכר סך 10,937 ₪ נטו בממוצע לחודש (ר' תלושי שכר לחודשים אוגוסט-דצמבר 2019; נספח ד' לכתב התביעה), ואילו בשנים 2020 ו- 2021 הוא השתכר סך של 4,687 ₪ נטו לחודש בממוצע בשנת 2020 (ר' תלושי שכר לחודשים ינואר-דצמבר 2020 (לא כולל מרץ)

וסך של 5,300 ₪ נטו לחודש בממוצע בחודשים ינואר-ספטמבר 2021 (ת/9; נספח ד' לכתב התביעה; נספח ד' להודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13).

36. לטענת התובע, הוא משתכר מעבודתו במשרד XXX בהיקף של חצי משרה שכר בסך 4,800 ₪ בלבד, נוכח מצבו הבריאותי שאינו מאפשר לו לעבוד במשרה מלאה, בייחוד עתה עת התגלה בגופו ממצא נוסף (ס' 35 לסיכומים).

אין בידי לקבל את הטענה; אבאר טעמי.

37. האחד, הכנסותיו של התובע נובעת מהחברה המשפחתית שהון מניותיה מוחזק על ידי התובע ואחיו, בחלקים שווים ביניהם.

כידוע, עת עסקינן בבן זוג העובד בעסק הנחזה להיות בבעלות משפחתית יש לבחון ביתר זהירות את ההשתכרות המוצהרת על ידו וזאת נוכח טיבו של עסק שכזה והקלות היחסית של עירוב כספים פרטיים עם כספי העסק ואפשרותם של בני המשפחה לשלוט ולנתב את כספי העסק על פי רצונם [תמ"ש (כפ"ט) 2780/07 מ.ג.ר נ' ג.ר (1.10.2009)]; סעיף 11 והאסמכתאות הנזכרות שם].

בענייננו, **הראיה** שהביא התובע לתמיכה בטענתו באשר להכנסתו – תלושי השכר – **מעוררת תמיהה**. לעניין זה ראו, למשל, **צבירת ימי מחלה** – התובע נמצא במעקב רפואי, והוא מטופל בטיפול ביולוגי, לטענתו ל"כל החיים" (ס' 17 לתצהיר). על פי הנטען, נלוות לטיפול תופעות לוואי פיזיות קשות המקשות על שגרת יומו ועל יכולתו לעבוד באופן סדיר ורציף. משכך, סביר להניח שהשלכות הטיפול ישתקפו במכסת ימי מחלה של התובע, אלא שהצבירה נעשית ללא גרעון כלשהו (ת/9); או, למשל, **העדר הלימה** בין שיעור השכר לשעה, **ימי העבודה ושעות העבודה** – שווי שעת עבודה במשרה מלאה הינו 65.92 ₪ ולעומת זאת שווי שעת עבודה במשרה חלקית הינו 29.12 ₪, וזאת למרות שהתובע עבד ועובד באותו התפקיד (XXX) במשרד XXX (ר'), למשל, תלושי שכר לחודשים אוגוסט-דצמבר 2019; ת/9 ונספח ד' להודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020 תלושי שכר לחודשים ינואר 2020- ספטמבר 2021). בנוסף, נטען שהתובע עובד חצי משרה, אך בתלושי השכר בחודשים אוגוסט 2019 ועד חודש ספטמבר 2021 מדווח היקף ימי ושעות עבודה חופף למשרה מלאה. על מנת לסבר את האוזן אפנה, למשל, לתלוש נובמבר 2019 (ימי עבודה: 21, שעות עבודה: 184); תלוש פברואר 2020 (ימי עבודה: 21; שעות עבודה: 184); תלוש ספטמבר 2021 (ימי עבודה: 22; שעות עבודה: 182). דיווחים אלה בוודאי **לא מתיישבים** עם הטענה לפיה "מצבו הקשה" **ותופעות טיפול** שהתובע מקבל "מקשות על פלוני לעבוד באופן סדיר משך כשבועיים בחודש" (ס' 17 לכתב התביעה; ס' 36 לתצהיר).

38. והשני, התובע בעלים של מספר חשבונות בנק, לבד או ביחד עם אחרים: חשבון של התובע בבנק לאומי מס' ח-ן XXX (להלן – **החשבון הפרטי**); חשבון של התובע ורעייתו גבי XXX בבנק מזרחי טפחות מס' ח-ן XXX (להלן – **החשבון המשותף**); חשבון של התובע ואחיו בבנק לאומי מס' ח-ן XXX; חשבון של משרד XXX בבנק לאומי מס' ח-ן XXX (עמ' 12, ש' 25-32; עמ' 13, ש' 4).

39. לגרסת התובע, מלוא הכנסות התא המשפחתי מופקדות בחשבון המשותף (עמ' 13, ש' 8).

עיון במסמכי בנק שהתובע בעצמו הגיש, מלמד על תנועות כספיות משמעותיות, מעבר למשכורות, ואינן מחשבונו הפרטי של התובע. בחקירתו הנגדית הוצגו בפני התובע תנועות בחשבונות הבנק בסך 250,000 ₪ (נ/15). ניתן הסבר בהתייחס לסך 50,000 ₪ אשר מקורו בבני משפחה (עמ' 14, ש' 4-6; ת/18; נספח ט' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020; נספח ט' לכתב התביעה). אולם, אין הסבר מניח את הדעת לגבי יתר סכומי ההעברה, ואפרט.

התובע הסביר שחלק מהכספים הינם החזרי מס או מענקי קורונה "אין לי פילוח מדויק. אך במהלך 2018 שהיה לי פטור ממס המשכתי לשלם את המס וב 2019 קיבלתי החזרים גדולים. ב-2020 מן הסתם היו כמה מענקי קורונה" (עמ' 13, ש' 14-16) ובהמשך: "ש: אני מפנה אותך לנספח ח' מיום 23.12.2020 מסמך שחברתי הגישה, יש לנו ב 2.1.2020 הפקדה לחשבון בבנק לאומי של 40,000 ₪ מה הייתה מהות ההעברה? ת: זה החזר מס שקיבלתי שנכנס לחשבון הפרטי שלי בסניף 806 והעברנו אותו אם אני זוכר נכון לחשבון המשותף" (עמ' 13, ש' 28-31); אלא שהתובע לא תמך טענתו במסמכים ממס הכנסה, **הראיות החפציות** החלקיות שהוגשו **אינן תומכות** אף הן בטענה – בתדפיסי בנק של התובע לא מצוין שהכספים הועברו **מרשות המסים** ("החזרי מס הכנסה") (השוו, למשל, תנועה בימים 29.12.2020, 20.1.2021 (ת/19); תנועות בימים 3.6.2020, 14.7.2020 (נספח ח' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 3)) או שהכספים **מענקי קורונה** ("סיוע לעצמאים").

התובע הסביר כי חלק מהכספים הינם החזרים על חשבון הלוואת בעלים שהלווה לחברה: "כשהיה איזה סכום שהצטבר וניתן היה לעשות החזרי הלוואות בעלים כי אני הבאתי כחצי מיליון ₪, אז נעשה החזר הלוואות כי החברה חייבת לי ולאחי הרבה מאוד כסף. ש: אז נתון ראשון שאנו מבינים שהחברה במצב מספיק טוב ב-2020 כדי להחזיר הלוואות בעלים. ת: כאמור, שאפשר היה להחזיר החזרתי. החברה הייתה בתהליך הבראה משמעותי, פיטרנו אנשים, הצטמצמו והחזרנו לנו כסף כשהיה אפשר. ש: זה היה בזמן הגשת התביעה, אתה אומר החזרתי כסף, היה מספיק כסף בחברה? ת: החזרתי לעצמי כמה הלוואות כדי שאוכל להתקיים. עשינו תכנית הבראה, XXX הייתה המנכ"לית וחלק במקום משכורת של אותה מנכ"לית עשינו החזר הלוואות" (עמ' 13, ש' 16-25). ברם, התובע **לא הגיש מסמכים** מהחברה לתמיכה בטענה **להחזר הלוואת בעלים**.

התובע הסביר שסכום **פקדון** בסך 100,000 ₪ משועבד לטובת החברה **צומצם בחלקו** (עמ' 13, ש' 32-33, עמ' 14, ש' 2), אך התובע **לא הציג אסמכתא** לתמיכה בטענתו, וגם מועד הצמצום לא מתיישב עם מועד שעבוד מחדש על יתרת הסכום (ת/20).

40. התובע קשר את גובה השכר הנמשך לעניין מצב החברה "עם סיום הפטור, והיות והמשרד נמצא בהליך הבראה, חזר פלוני למשוך משכורת בסך של .. 4,800 ₪ נטו (כמו המשכורת של השותף הנוסף)... " (ס' 25 לכתב התביעה; ס' 36 לתצהיר).

בעניינינו, משרד XXX לכאורה בהפסדים עוד לפני שנחתם ההסכם וגם לאחר מכן (נספח ב' להודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13; עמ' 11, ש' 14). עם זאת, החל משנת 2019 המצב נמצא במגמה לכאורה מעודדת. לא ניתן לעמוד על מצבה של החברה שכן התובע גילה טפח והסתיר טפחיים, במובן זה שהתובע הגיש מכתב מרו"ח הנוגע להפסדים של החברה, אך בחר **לא הגיש דוחות** מטעם רואה החשבון על **מצב החברה** או את **הדוחות** שהוגשו **לרשויות המס** בטענה ש"כל מסמך נוסף בנוגע לחברה, המבוקש מטעם הנתבעת, דורש את

אישורו של צד ג', השותף בחברה, ואינו נוגע להכנסתו של התובע מהחברה" (סי' 3 ונספח ב' להודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.202, בקשה מס' 13) והוא לא הביא גם עדות אחרת, למשל את שותפו, מר XXX.

41. הנה כי כן, יש לתובע פוטנציאל הכנסה ממשד XXX בסך של כ-11,000 ₪ לחודש לפחות (כפי שכרו לאחר שובו לעבודה בחודש אוגוסט 2019), ושכרו שם נמצא במגמת עלייה לעומת שכרו לעת חתימת ההסכם (2,500 ₪).

42. השתכרות התובע מבי"ס XXX / אקדמיה – לעת חתימת ההסכם עבד התובע גם באקדמיה והשתכר בממוצע סך 16,744 ₪ (סי' 23 לכתב התביעה).

43. לטענת התובע, הכנסתו מעבודתו באקדמיה ירדה ב-20% לאחר חזרתו בחודש ספטמבר 2019, לאחר שבתון, לעבוד כמרצה בלבד, ללא תוספת תפקיד ניהולי.

אין בידי לקבל את הטענה, ואנמק.

אכן, התובע כבר לא מועסק בתפקיד ניהולי במשרה מלאה בבי"ס XXX, אלא הוא הועסק עד חודש ספטמבר 2021 בתפקיד מרצה בלבד, במשרה בהיקף 66.7%, וממילא פחת שיעור שכרו ב-10% (עמד ע"ס 16,744 ₪ נטו בממוצע במועד ההסכם (ר' תלושי שכר לחודשים מרץ 2015-פברואר 2016, ותלושי שכר לחודשים אוגוסט-דצמבר 2019; נספחים ג'-ד' לכתב התביעה). עם זאת, לא נטען שהשינוי בתפקיד הוא שינוי בלתי צפוי, וגם לא נסתרה טענת הנתבעת (כלל לא נחקרה בעניין) כי התובע היה מודע לעובדה שמסיים תפקידו כראש מחלקה ב-XXX (סי' 11. לתצהיר). לכן, בסיס ההשוואה – שכר מנהל מחלקה – אינו רלוונטי אלא ההשוואה הרלוונטית היא לשכר מרצה.

44. לטענת התובע, בחודש אוקטובר 2021 נאלץ הוא לצאת לחל"ת מ"XXX" נוכח מצבו הרפואי.

אין בידי לקבל את הטענה, מהטעם שהתובע עבד ויכול לעבוד כמרצה באקדמיה גם במצבו הבריאותי הנוטען, ופוטנציאל ההשתכרות מהאקדמיה אף שמור לתובע.

בעניינינו, בשנת 2019 עבד התובע כמרצה במשרה חלקית (66.7%) והשתכר 10,754 ₪ בשנת 2019 (ר' תלושי שכר לחודשים אוקטובר-דצמבר 2019), 10,078 ₪ בשנת 2020 (ר' תלושי שכר לחודשים ינואר-פברואר, מרץ-דצמבר 2020) ו-11,183 ₪ (ר' תלושי שכר לחודשים ינואר-ספטמבר 2021) (נספח ד' לכתב התביעה; ת/5); התובע יצא לחל"ת, לפי בקשתו (ולא על בסיס הסבר רפואי מוכח), אך משרתו נשמרה – "בתאריך 3.8.2021 התכנסה ועדת חופשות לדון בבקשתך לחל"ת, להלן סיכום הדברים: מאושרת לך יציאה לחופשה ללא תשלום בשנה"ל תשפ"ב, בין התאריכים 1.10.2021 – 30.9.2022 ... משרתך תישמר בהיקף ממוצע של 3 שנים אחרונות: בהיקף של 66.67% .. חזרה לעבודה בתאריך 1.10.2022, אלא אם תוגש בקשה להארכת חל"ת... ת/6) – ובחקירתו בבית המשפט לא עדכן הוא על שינוי באפשרות מימוש האופציה הני"ל, לרבות לאחר גילוי לכאורה של ממצא חדש הקשור למחלתו (עמ' 33, ש' 27). אדרבא, העובדה שהצליח לעבוד ב-XXX מלמדת אחרת "ויש שכר שאני אמור לקבל מ-XXX בסמסטר הקרוב כ-3,000 ₪" (עמ' 12, ש' 9-10). יוער, כי המידע בעניין העבודה ב-XXX הובא על ידי הנתבעת בתצהירה, ורק בחקירה נגדית מצא התובע להתייחס לעניין באגביות (עמ' 12, ש' 9-10). התובע לא ביקש, בשום שלב, לצרף תלושי שכר ועל כן אין אפשרות לבחון את

- גובה ההכנסה מהXXX, אולם לא סביר שהתובע יטריח עצמו לעבודה מכניסה פחות מהעבודה בבי"ס XXX. אין גם אפשרות לבחון את תקופת ההעסקה, והטענה בסיכומים כי מדובר בשכר בגין החודשים מרץ-אוגוסט 2022 בלבד נטענה כטענה בעלמא (שם, סי' 46).
45. הנה כי כן, יש לתובע פוטנציאל הכנסה מעבודה כמרצה באקדמיה בסך של כ-11,000 לחודש לפחות (כפי שכרו במועד יציאתו לחל"ת בחודש אוקטובר 2021).
46. לאור כל האמור לעיל, מצאתי, כי התובע לא עמד הנטל המוטל עליו להוכיח כי חל שינוי לא צפוי בהשתכרותו בפועל, באופן בו השתכרותו כיום, או למצער כושר השתכרותו מעבודתו בבי"ס XXX, נופלים באופן ממשי מהשתכרותו עת נחתם ההסכם.
47. **יכולותיו הכלכליות של התובע** – ההלכה הפסוקה קובעת, כי מקורות כלכליים העומדים לרשות משלם המזונות כוללים נכסים, חסכוניות ואף פוטנציאל ההשתכרות – כל אלה הם מקור לתשלום מזונות [ב"ע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית (23.6.2009); [ב"ע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית \(19.7.2017\)](#), סעיף 28 לפסק הדין של כב' השופט פוגלמן, והאסמכתאות הנזכרות שם].

ירושה

48. התובע קיבל ירושה מהוריו. אביו, XXX ז"ל (להלן – **המנוח**), הלך לעולמו ביום 27.3.2014; צו קיום צוואה ניתן ביום 12.3.2017. בעזבון כספים, זכויות ורכוש, ובכלל כך זכויות בנכס ברח' XXX ו-90% זכויות בדירה ברח' XXX תל אביב. בצוואתו קבע המנוח כי מלוא הזכויות בנכס ברח' XXX יתקבלו בידי התובע. לצד זאת, המנוח קבע, כי התובע ואחיו יתחלקו ביתרת רכוש, כולל שווי הדירה בXXX, בחלקים שווים ביניהם (סי' 9.5.2 לצוואה- הודעה על הגשת המסמכים המבוקשים בהתאם להחלטה מיום 11.10.2020, בקשה מס' 4).
- הנכס ברח' XXX הוערך, לפי הנטען, בסך 2.5 מיליון ₪ (עמ' 6, ש' 26), ואילו הדירה ברח' XXX (מגדל XXX), נמכרה תמורת 14 מיליון ₪ (עמ' 9, ש' 13; נ/16; ת/11; מכתב של עו"ד י.א מיום 10.11.2020); חלקו של התובע, לאחר הוצאות המכירה והתחשבויות פנימיות בין האחים עמד ע"ס של 5,235,445 ₪ לפחות, והוא נרשם כבעלים של מלוא הזכויות בנכס בXXX (עמ' 6, ש' 24-23; עמ' 7, ש' 5-4; עמ' 9, ש' 21, 22, 30-36; עמ' 10, ש' 5; עמ' 17, ש' 10, 17).
- אמו של התובע, XXX ז"ל (להלן – **המנוחה**), הלכה לעולמה ביום 5.12.2016; צו ירושה ניתן על ידי הרשם לענייני ירושה ביום 10.5.2017. עזבון המנוחה כלל כספים, וחלקו של התובע הסתכם בסך של כ-41,000 ₪ (עמ' 9, ש' 2-1; עמ' 18, ש' 3; הודעת עדכון מיום 17.1.2022, בקשה מס' 32).
49. מירושת הוריו של התובע נרכשה דירת מגורים ברח' XXX בתל אביב בתמורה לסך של 4,212,500 ₪ (נ/14); בדירה בוצעו שיפוצים בגובה 200,000 ₪ לפחות (עמ' 12, ש' 4-3; ת/12); התובע בעצמו מסכים ששוויה של הדירה היום עולה על השווי במועד הרכישה (עמ' 10, ש' 18). מחצית הזכויות בדירה הנ"ל נרשמו ע"ש התובע ומחצית נרשמו ע"ש רעייתי הנוכחית (עמ' 15, ש' 11-12). כאן המקום להעיר, כי אדם שעשה את מצבו קשה על ידי מתן מתנה בגובה מליוני שקלים, אינו יכול להישמע בטרוניה ביחס למזונות ילדיו הקטינים ולעתור להפחתתם.

50. מחלוקת נפערה בין הצדדים לעניין טיב הזכויות בנכס ברח' XXX וממילא שווין. לטענת התובע, מדובר ב"משרד בקומת קרקע בבניין מגורים ברח' XXX" (עמ' 6, ש' 25; עמ' 7, ש' 18) ושוויו לא עלה כי "יש עודף של משרדים ברח' XX.. ערך המשרד כמשרד לא עלה והוא לא מגיע לסכומים שאתה מדבר עליהם" (עמ' 7, ש' 22). מנגד, טוענת הנתבעת שמדובר בדירת קרקע, אשר שימשה בעבר למגורי הצדדים וילדיהם (עמ' 29, ש' 25), ושוויה ניכר (נ/4). המחלוקת בעניין זה לא התבררה כל צרכה. בכל מקרה, מדובר בנכס בשווי 2.5 מיליון ₪ לפחות (עמ' 6, ש' 26).

51. הנה כי כן, התובע בעלים של נכסי מקרקעין בשווי 4.6 מיליון ₪ לפחות.

שכירות

52. הנכס ברח' XXX מושכר לאורך שנים, מניב והניב הכנסה פסיבית לתובע.

53. לעת חתימת ההסכם הנכס הושכר תמורת 6,960 ₪ לחודש (נספח ה' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13; נספח י"ב לכתב ההגנה); התובע קיבל לפחות חלק מהשכירות, אך בחר לא להביא נתון זה לידיעת בית המשפט במעמד אישור ההסכם: "ש: כאשר אתה וגל אישרתם את ההסכם בבית המשפט לא הייתה הכנסה מXXX? ת: כן היו הכנסות מXXX, XXX היה מושכר לבחור בשם ד' והיו הכנסות משם. ש: צו קיום של אביך ניתן במרץ 2017 לכן שאלתי. ת: היו הכנסות מהיום שהיה מושכר, הייתה התנהלות של אבא שלי, גם כאשר אבא שלי היה בחיים והנכס הושכר אחרי תקופה ארוכה שהוא עמד ריק, ברגע שהוא הושכר אבא שלי שילם לנו שוב כתמיכה וחיי היום היום הוא שילם לנו את השכר הזה. חלק מהחובות שהיו לי כלפי אחי זה שהייתי צריך לשלם לו את החובות שהוא לקח על עצמו בקשר עם תשלום המס של הנכס ברח' XXX" (עמ' 15, ש' 13-20).

היום הנכס מושכר והתובע מקבל את מלוא דמי השכירות. התובע לא הגיש הסכם שכירות חתום (נספח ה' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13); מסר נתון שגוי על גובה השכירות החודשית שהתקבלה עד חודש אוגוסט 2021 (סך של 5,516 ₪ (אחרי מיסים) ולא 5,200 ₪ לחודש כגרסת התובע) (ת/21; ת/22; נספחים ה', ו' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13; עמ' 12, ש' 14-15); בחודש ספטמבר 2021 התחלף שוכר (ר' נספח ג' להודעה על השלמת מסמכים מטעם התובע מיום 30.8.2021, בקשה מס' 26), אך התובע לא הגיש הסכם שכירות עדכני.

ערה אני לטענת התובע, גובה השכירות לא השתנה (ס' 76 לתצהיר). עם זאת, כבר בהודעת דוא"ל מיום 18.4.2017 כותב התובע "שקלתי את נושא שכר הדירה ואני מוכן לרדת ל-8,500 ₪ לחודש לשנה הקרובה ולזון בהמשך לשנים שאחרי" (נספח ה' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020). לאור הנ"ל, במיוחד כשהתובע נמנע מלהגיש הסכם שכירות עדכני, לא ניתן להוציא מכלל אפשרות כי היום, 5 שנים אחרי, הנכס אף מושכר במחיר גבוה יותר. אי הגשת הסכם השכירות הנוכחי פועל לחובתו של התובע [נ' קדמי, על הראיות, חלק שלישי (מהדורה משולבת ומעודכנת) תש"ע-2009, עמ' 1649].

54. הנה כי כן, יש לתובע הכנסה חודשית משכירות בסך של 5,200 ₪ נטו לפחות.

הלוואת בעלים

55. התובע נתן לחברה הלוואת בעלים בסך של 500,000 ₪ או 700,000 ₪ (עמ' 11, ש' 22; ס' 24 לכתב התביעה; ת/12).

לטענת התובע נעשו החזרים ע"ח הלוואת הבעלים "כשהיה איזה סכום שהצטבר וניתן היה לעשות החזרי הלוואות בעלים" (עמ' 13, ש' 17, 24), אולם התובע חשף טפח והסתיר טפחיים על מצבה החברה (ר' ס' 39 לעיל), וכי אין אפשרות שהחברה תפרע לידי את יתרת הלוואת הבעלים (ס' 36 לתצהיר).

פקדון

56. סך של 40,000 ₪ משועבד כפקדון לטובת החברה (ת/20). כאמור, רב הנסתר על הגלוי לעניין מצבו של משרד XXX; על כן, לא ניתן להוציא מכלל אפשרות שהפקדון עשוי לשמש כמקור נוסף לתשלום מזונות, במיוחד כשנסיון העבר מלמד על צמצום שעבוד קודם (עמ' 13, ש' 36-עמ' 14, ש' 2).

מטלטלין

57. בבעלותו של התובע חפצי אומנות ורהיטים המתוארים ברשימה שהתובע הגיש כ"יקרי ערך" הגם שבחקירה נגדית ניסה התובע להמעיט בערכם (ת/17; עמ' 10, ש' 28). התובע אף קיבל בירושה תכשיטים יוקרתיים בהם אינו עושה שימוש (עמ' 10, ש' 21-26, 31).

הלוואות

58. התובע הצהיר על חשבונותיו (החשבון הפרטי והחשבון המשותף), על כך שאין לרעייתו חשבון נוסף, ועל כך שהכנסות התא המשפחתי מופקדות במלואן בחשבון המשותף (עמ' 12, ש' 27, 29; עמ' 13, ש' 6, 8; עמ' 15, ש' 29). אלא שנמצאו, כאמור, תנועות כספיות בחשבון המשותף לגביהן לא ניתן הסבר מניח את הדעת ו/או נתמך באסמכתאות, וכן נמצא שממוצע ההכנסה בשנת 2020 הינו כ-62,000 ₪ לחודש (נ/15), וסה"כ ההכנסות בניכוי סה"כ ההוצאות (כולל החזרי הלוואות) בשנת 2020 אף השאיר בידי התובע יתרת זכות בסך של כ-56,000 ₪.

59. התובע ערך טבלה עם פירוט הלוואות. ייאמר מיד, חלק מההלוואות בכלל משותפות לתובע ורעייתו (הלוואות משכנתא), למרות זאת התובע ייחס את מלוא החוב אליו (ת/18; עמ' 15, ש' 22). יתירה מכך, סכום ההלוואות הלך והצטמצם חרף הרעה נטענת ביכולתו הכלכלית של התובע (955,000 ₪ – נספח ג' הודעה על גילוי מסמכים מיום 3.12.2020 בקשה מס' 9; 977,000 ₪ – נספח ט' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020 בקשה מס' 13; 650,000 ₪ נכון לינואר 2022 (עמ' 15, ש' 26-27). גרסת התובע לעניין גובה החזרי הלוואות (9,700 ₪; 10,296 ₪) אינה עקבית (ס' 27, 72 לתצהיר), ואינה אפשרית לאור גובה ההכנסות הנטען על ידי התובע.

60. התובע מנהל אורח חיים שאינו מתיישב עם סכומי הכנסה מצומצמים כנטען. בענייננו, התובע מתגורר בדירה רחבת ידיים הנמצאת במרכז תל אביב; מחזיק לפחות רכב אחד (ס' 14 להוצאת פרטים במסגרת הודעה על צירוף מסמך מיום 3.11.2020; ס' 14 להוצאת פרטים הנלוות לתצהיר; ת/12); עורך חגיגת בת מצווה בעלות של 23,000 ₪ (ס' 53, 73 לכתב התביעה); מוציא באשראי סכומים לא מבוטלים במעדניות, בתי קפה, מסעדות (ר' נספח א' הודעה על השלמת

מסמכים מטעם התובע, בקשה מס' 26; נספח י' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13; רוכש אופניים יקרים לקטינה (עמ' 22, ש' 5-7).

61. לאור כל האמור לעיל, מתבררות שלוש מסקנות: **האחת**, מצבו הבריאותי של התובע אינו נושא בחובו פגיעה ארוכת טווח ביכולת התפקוד וכושר ההשתכרות של התובע; **השנייה**, הכנסתו מעבודה או פוטנציאל הכנסתו של התובע לכל הפחות דומה או זהה לנתונים במועד אישור ההסכם; **השלישית**, התובע צבר רכוש שערכו הכלכלי אינו מבוטל ואף מניב לו הכנסה חודשית; **והרביעית**, גם כשהתובע משלם מזונות, מחזיר הלוואות, משלם הוצאות גבוהות על ילדיו מהקשר הנוכחי, עומד הוא בכל החוזרים, ויתרת חובה בעו"ש במועד הגשת התביעה ובמועד התצהיר זהה חרף ההכנסה צמצום לכאורה בהכנסה (ס' 74 לתצהיר התובע).

62. **מצבו האישי של התובע** – התובע נשא לגבי XXX (להלן – **הרעייה הנוכחית**), והביא שני ילדים נוספים לעולם, שניהם מקטני קטינים (ילידי 2018 ו-2019).

63. בפסיקה נקבע, כי שינוי בהרכב המשפחתי כשלעצמו אינו משליך אוטומטית על סכום המזונות, אך הולדת ילדים יכולה להוות שינוי נסיבות אם יוכח שהיא גרמה לירידה בהכנסתו של ההורה ויש הרעה במצבו הכלכלי; "העובדה שהמשיב נישא מחדש ונולד לו ילד היא נתון אשר בית המשפט רשאי היה להביא אותו בחשבון כאשר הוא בוחן אם אכן חל שינוי מהותי, ... אולם אין לצאת מתוך ההנחה כי כל שינוי בהרכב המשפחתי החדש יש בו אוטומטית כדי להשליך על סכום המזונות ומה גם במקרה בו מהווה סכום המזונות מרכיב של מערכת הסכמית מסועפת יותר, שמצאה ביטוייה בהסכם גירושין שהסדיר באופן כולל את היחסים בין בני הזוג שנפרדו זה מזה, לרבות את ההסדרים שבאים להבטיח מזונותיהם של הילדים הקטינים" **נע"א 381/86** אבין נ' אבין (31.12.1986); **עמ"ש (ת"א) 17590-01-20** פלוני נ' פלוני (3.12.2020).

64. לצורך הבירור המצב הכלכלי בהרכב המשפחתי החדש, כולל הכנסת האשה, הוא נתון רלוונטי; "הכנסתו של התובע ומצבו הכלכלי בהרכב המשפחתי החדש (הכולל הכנסת אשתו) מהווה בהחלט נתון רלוונטי לצורך בירור התביעה ועמידה על היקף ההתחייבות של התובע כלפי משפחתו החדשה, בפרט כאשר התובע תולה את שינוי הנסיבות הכלכלי בהרכב המשפחתי החדש שלו" **נרמ"ש (ת"א) 39925-01-18** פלוני נ' אלמוני (10.4.2018) [ר' גם **תמ"ש (ת"א) 71263/98** ש.ז. נ' ש.ז. (29.12.2003); **תמ"ש (נצ"ו) 8879-12-15** י.ר.ר. נ' ד.ר. (14.02.2016)].

65. בענייננו, התובע הציג **תמונה חלקית** באשר להכנסות **רעייתו הנוכחית**. כך, התובע בחר להגיש תלושי שכר לחודשים אוגוסט 2019- יולי 2020 בלבד (נספח ח' לכתב התביעה) ולעומת זאת בחר לא להגיש תלושי שכר עדכניים של רעייתו על אף החלטה מיום 22.9.2021 "יוגשו תצהירי עדות ראשית של התובע... אליהם יצרף התובע כל מסמך המתחייב מן הדין" (ר' החלטה מיום 22.9.2021) וכן לא עדכן על כך שרעייתו התקבלה לעבודה כ-XXX (נ/1). כך, בחקירה נגדית טען התובע שרעייתו משתכרת כ-14,000 ₪ לחודש, בלי לציין האם מדובר בסכום בערכי ברוטו או נטו (עמ' 12, ש' 11-12), וממילא בלי להביא אסמכתאות שיאפשרו לבדוק את הנתון הנטען. כך, הנתבעת אמנם טענה להכנסות נוספות של רעייתו של התובע, אך התובע לא סתר את הטענה ועיקר הנטל בעניין זה לכתחילה מוטל על התובע.

66. עוד יש לקחת בחשבון כי התובע ורעייתו, שיש לכל אחד מהם ילדים מקשר קודם, בחרו באופן מודע להרחיב את המשפחה באופן משמעותי על ידי הבאתם לעולם של שני ילדים נוספים. נקודת המוצא היא כי החלטה שכזו התקבלה מתוך הערכה כי התובע ורעייתו יוכלו לכלכל את אותם ילדים. לא למותר לומר, כי ההחלטה על הרחבת המשפחה התקבלה כשהתובע חולה, ורעייתו עובדת אז במשרד XXX וממוצע השתכרותה הינו סך של 5,316 ₪ נטו לחודש (ר' תלושי שכר לחודשים אוגוסט-דצמבר 2019, נספח ח' לכתב התביעה).
67. בנוסף, התובע לא היה עקבי בטענתו לעניין הוצאות הקטינים מהקשר הנוכחי (13,000 ₪- ס' 66 לכתב התביעה; 9,000 ₪ לחודש- ס' 66 לתצהיר); **לא תמך** טענתו באסמכתאות מלאות; בנוסף, הוצאה עיקרית של גן **ממילא הצטמצמה** עם המעבר לגן עירייה (עמ' 15, ש' 34).
68. לאור האמור לעיל, איני סבורה כי הולדת שני ילדים נוספים לתובע מרעייתו הנוכחית מצדיקה הפחתה של היקף החיוב במזונות הילדים מהקשר הזוגי הקודם של התובע.
69. **השתכרות הנתבעת** – אין חולק, כי הנתבעת עבדה ועובדתה בהוראת XXX בסטודיו במועדים הרלוונטיים לתביעה (עמ' 20, ש' 6).
70. לטענת התובע, הנתבעת השתכרה פי 2-3 מהסכום אותו הצהירה לפרוטוקול, כלומר בין 10,000 ₪- 15,000 ₪ לחודש, והיא הפחיתה במכוון את הכנסותיה על מנת לדרוש סכומי מזונות גבוהים. אין בידי לקבל את הטענה, ואנמק.
- אכן, הנתבעת השתכרה, על פי הצהרתה במעמד אישור ההסכם, סך של 5,000 ₪ לחודש. עם זאת, מן הראיות החפציות והעדויות עולה המסקנה, כי מדובר בהצהרה על שכר במועד ספציפי ולא ממוצע הכנסה. **ולראיה**, בחקירה נגדית הנתבעת הסבירה "לא אמרתי באותה שנה אמרתי בתקופה של חתימת ההסכם" (עמ' 26, ש' 4), ואכן ההצהרה לעת אישור ההסכם הייתה ספציפית "כרגע אני מדויחה 5,000 ₪" (ת/1) ובהלימה הפקדת משכורת בסך 5,025 ₪ בחודש מרץ 2016. **ולראיה נוספת**, הצדדים התנהלו בחשבון משותף אליו הופקדו משכורות הנתבעת עד למועד אישור ההסכם "היה לי רק חשבון אחד איתו. .. ש: **מתי פתחת את החשבון הפרטי?** ת: כשהפרדנו את החשבונות, לאחר שההסכם שנקבע תאריך להפרדת החשבון" (עמ' 26, ש' 15-21). כלומר, התובע היה חשוף, לחלוטין, לנתונים העובדתיים בדבר הכנסתה של הנתבעת, והוא לא ביקש לעמיד דברים על דיוקם נוכח ההצהרה מטעמה במעמד אישור ההסכם, כפי שניתן היה לצפות שיעשה במקרה של מסירת מידע לכאורה לא נכון.
71. ממוצע משכורתה של הנתבעת בחודשים ינואר- מרץ 2016 עמד ע"ס של 5,900 ₪ בלבד (ת/10). לגרסת הנתבעת, הירידה בשכר קשורה להיעדרותה מהעבודה על רקע מצבה הנפשי והטיפול בילדים: "הגישור התחיל במרץ 2015 באוגוסט 2015 פלוני עזב את הבית לאחר שטיפרנו לילדים. ש: **ואז את אמרת שהרווחת פחות?** ת: נכון. ש: **בסוף מתברר שאת מדויחה הרבה יותר ממה שאמרת.** ת: זה לא מדויק. מרגע שפלוני עזב את הבית הילדים גרו אצלי. אני גידלתי את הילדים לבד. אז כבר לא יכולתי לעבוד כמו שעבדתי... המשכורת שלי ורואים את זה כל הדרך .. תלויה בשעות ההוראה שלי שפלוני עזב את הבית אני בתהליך הגישור המתיש שעברו שעות העבודה שלי הצטמצמו משמעותית. אני לא מדברת על נפשי שהייתי זקוקה לפסיכולוג אלא נטו על שעות העבודה שלי ועל האחזקה של

הילדים" (עמ' 25, ש' 24-36; ס' 23.2 לתצהיר; עמ' 15, ש' 1). גרסתה של הנתבעת נתמכת הן במסמכי הבנק (ת/10).

72. בהתחשב בנסיבות המתוארות לעיל, לא אקח בחשבון את השכר המוצהר של הנתבעת לעת אישור ההסכם אלא את השכר הממוצע של הנתבעת בשנת 2015 שהוא המשקף מיצוי פוטנציאל ההשתכרות של הנתבעת.

עיון בתדפיסי הבנק בחודשים אוגוסט, אוקטובר-דצמבר 2015 מלמד, כי ממוצע משכורתה של הנתבעת עמד ע"ס של כ-9,762 ש"ח נטו לחודש בלבד. כלומר, הנתבעת השתכרה לכל היותר פי 2 מהצהרתה במועד אישור ההסכם.

תימוכין לכך נמצא בשורת ההכנסה לעת אישור ההסכם: לתובע- 19,000 ש"ח על פי הצהרתו במועד אישור ההסכם לנתבעת- כ-16,000 ש"ח (500 ש"ח עבור מוניטין; קצבת ילדים; 9,800 ש"ח הכנסה מעבודה; 5,500 ש"ח מזונות ילדים), וכפי הצהרתה של הנתבעת: "ההסכם לקוח בחשבון את מצבו הכלכלי ופוטנציאל ההשתכרות של כל אחד מאיתנו, כשסכום המזונות נקבע בהתאם ליכולותיי ויכולתו הכלכלית של פלוני, ולא מעבר לכך" (ס' 11.3 לתצהיר), וכן "היה ברור לי ולפלוני שלאחר הפירוד בינינו אאלץ להרחיב את שעות עבודתי על מנת לפרנס בעצמי בכבוד, וכי אמשיך להתגורר בדירה שכורה בעיר ת"א" (ס' 2.1 לתצהיר).

73. הנתבעת לא החליפה את עבודתה או את מקום עבודתה (עמ' 20, ש' 4-6).

על פי טפסי 106 לשנים 2016-2019 ממוצע משכורתה של הנתבעת הוא בסך כ-10,200 ש"ח לחודש (בשנת 2016 - 8,136 ש"ח לחודש; בשנת 2017 - 10,148 ש"ח; בשנת 2018 - 10,636 ש"ח; בשנת 2019 - 11,733 ש"ח) (ר' נספח י' לכתב ההגנה). על פי תלושי השכר שצירפה הנתבעת ממוצע משכורתה בסך 10,200 ש"ח בשנת 2020 (10 חודשים) (נ/11) וסך של 8,176 ש"ח (11 חודשים) (ר' הודעה על צירוף מסמך מיום 22.12.2020; נ/11). עם זאת, הנתבעת הפחיתה את מכסת שעות העבודה מ-9 ל-5 שעות: "ש: את יודעת שב-2015 את עובדת 198 שעות? ת: נכון. זה לפני הקורונה. ש: 198 שעות וכתוב 22 ימי עבודה. כמה שעות זה בממוצע ביום? ת: לא יודעת לעשות חשבון בעל פה. ש: זה יוצא 9 שעות ביום. את עובדת 9 שעות ביום? ת: זה נשמע הגיוני. ש: והיום כמה את עובדת ביום? ת: אם אני לא טועה זה יוצא בסביבות 5 שעות ביום" (עמ' 27, ש' 18-23).

בחקירתה הנגדית הסבירה הנתבעת, כי שעות העבודה תלויות במספר השעורים והלקוחות שיש בסטודיו ובתקופה "ש: כאשר היו 20 מורים יכולתי לבוא גם בשעות היום והיום המערכת יותר מצומצמת? ת: נכון. היום אין בצהריים שיעורים. ש: יש ביקוש היום לשיעורים בצהריים? ת: ממש לא. והיום גם השיעורים הרגילים הם לא מלאים..." (עמ' 23, ש' 6-9), ובהמשך "ש: כמה שעות את עובדת בממוצע בחודש? ת: זה משתנה לפי התקופה. נכון לעכשיו זה 90 שעות גג בחודש" (עמ' 27, ש' 15). ההסבר על פניו מניח את הדעת.

בכל מקרה, גם כשהתובעת ממצה את פוטנציאל הכנסה במלואו, קרי- עבודה במשרה מלאה ומצב בעסק היה חוזר לקדמותו טרם ימי הקורונה (עמ' 22, ש' 13-15; עמ' 23, ש' 1-5), ממוצע השתכרותה היה סך של כ-10,200 ש"ח לחודש.

74. הנה כי כן, **לא חלה עלייה משמעותית** במשכורתה של הנתבעת וזו נותרה למצער כשהייתה עת אושר ההסכם (כאמור, בראי ההכנסה הממוצעת בשנת 2015); ובכל מקרה, מדובר **בעליית שכר** שהיא **צפויה** ואין בה כדי להקטין את חבותו של התובע לעניין המזונות.
75. לטענת התובע, אין קשר בין השכר המשולם לבין שעות העבודה המדווחות. בהקשר זה הפנתה ב"כ התובע לתלושי שכר בחודשים מאי וספטמבר 2021. עיון מלמד, כי הדיווח תואם את שעות העבודה בתעריף רגיל (עמ' 27, ש' 13) ושעות עבודה בתעריף אחר כנראה על עבודה שנעשית בבית ומדווחות דרך הסטודיו (עמ' 23, ש' 18-21), ולכן נשמט הבסיס מתחת לטענה.
76. איני מקבלת את טענת התובע הזוקף סך של 5,000 ₪ לחודש תוספת לשכר בגלל מענקי קורונה. כשמו כן הוא, מענק על רקע ירידה בהכנסות בגלל הקורונה, ואין מדובר בתוספת קבועה.
77. איני מקבלת את טענת התובע הזוקף לנתבעת הכנסה של 10,000 ₪ לחודש מהעברת קורס מורים. לגרסת הנתבעת היא מעבירה את עיקר קורס המורים (עמ' 25, ש' 12), שבמסגרתו משתתפים בין 6 ל-8 אנשים והעלות 14,000 ₪ למשתתף (עמ' 25, ש' 14-16). עם זאת, לדבריה נפתח קורס אחד בשנה ובשנת 2021 לא נפתח קורס (עמ' 25, ש' 18) בכל מקרה לא אמרה היא שמדובר בעבודה נוספת שלא במסגרת הסטודיו אלא הדגישה בחקירתה "הכל מדווח" דרך הסטודיו וגרסתה לא נסתרה (עמ' 23, ש' 17-21).
78. לטענת התובע, נמשכו כספים מהעסק בסך של 106,000 ₪ ש"נעלמו" ואינם מוצגים בפירוט חשבון הבנק של הנתבעת. בחקירתה הנגדית דחתה הנתבעת את האפשרות של קבלת כספים נוספים "זה לא מעבר למשכורת" (עמ' 27, ש' 34), ועמדה על כך שמצב העסק בכי רע: "אם היה אפשרות לחברה לשלם תוספת גם לי וגם לת' תוספות נוספות היינו ולוודאי משלימים את זה אך אין אפשרות כזאת. מצבנו בחברה לא טוב" (עמ' 25, ש' 1-2), ובהמשך "אני ות' אנשי טיפול ומנהלים את העסק ביחס ופעם בשנה מגיעה רואת החשבון ומסבירה לנו פרטים על כל הדברים ויש כאן את הכל פרוש ואין יותר פרוש מזה" (עמ' 28, ש' 5-6). בדוח הכספי אין רישום על משיכת דבידנד בשנת 2020 (נ/9) ולא עלה בידי התובע להוכיח כספים אחרים שהגיעו לידי הנתבעת ואינם משכורת או מענקי קורונה. בכל מקרה, מצופה היה מהתובע לזמן לעדות את רוי"ח של הסטודיו, אך התובע נמנע מכך, והימנעותו פועלת לחובתו.
79. **יכולתה הכלכלית של הנתבעת** – בסיום הקשר הזוגי, על פי ההסכם, קיבלה הנתבעת באיזון בין הצדדים סך של כ-822,000 ₪ (עמ' 15, ש' 6; עמ' 29, ש' 16). יתרת הכספים עומדת ע"ס של כ-439,000 נמצאת בח-ן מס' XXX (להלן – **החשבון המנוהל**) (נ/7; עמ' 30, ש' 27), ובנוסף יש לנתבעת פקדון ע"ס 10,000 ₪ בחשבון פרטי ח-ן מס' XXX (עמ' 21, ש' 13-14). לטענתה, מלבד כספים אלה אין לנתבעת רזרבות כספיות נוספות (עמ' 20, ש' 28, 34, 36). בנוסף, הנתבעת ובן זוגה מנהלים חשבון משותף להוצאות המחייה (ח-ן מס' XXX).
80. **מצבה האישי של הנתבעת** – הנתבעת מנהלת זוגיות חדשה, ללא נישואין (עמ' 32, ש' 33); טקס חיים משותפים ערך בחודש יולי 2019 (עמ' 32, ש' 33); לטענת הנתבעת בני הזוג חתומים על הסכם הפרדה רכושית (עמ' 31, ש' 35).
81. לטענת התובע, בן זוגה של הנתבעת נושא בפועל במרבית הוצאות משק הבית המשותף, לרבות הוצאות הקטינים.

אין בידי לקבל את הטענה, ואנמק.

בחקירתה הנגדית הבהירה הנתבעת שהיא ובן זוגה מתגוררים יחדיו בדירה שכורה ב-XXX מתחילת שנת 2020 (עמ' 31, ש' 9) ודמי השכירות עומדים ע"ס 15,000 ₪ לחודש (עמ' 28, ש' 16). עוד הבהירה, כי לפני המגורים המשותפים לא היה חשבון משותף (עמ' 31, ש' 11, 13) ומאז המגורים המשותפים משק הבית אותו מקיימת יחד עם בן הזוג נהנה ממסגרת תקציב בסך שאינו נופל מ-20,000 ₪ לחודש (עמ' 30, ש' 24) "כל אחד מהחשבון שלו באופן שווה מכניס לחשבון המשותף" (עמ' 21, ש' 32), ומכספים אלה "אנחנו משלמים שכ"ד, אוכל וכל הדברים", לרבות נסיעות לחו"ל (עמ' 19-20, 32, ר' גם עמ' 21, ש' 28, 30; עמ' 28, ש' 20; עמ' 29, ש' 1-2).

בחינת הראיות החפציות מלמדת כדלקמן:

(א) החשבון המנוהל הולך ומתדלדל עם השנים (נ/7; עמ' 20, ש' 24, 26; עמ' 30, ש' 27), דבר המתיישב על פניו עם תשלום שכירות שנת 2020 בסך 180,000 ₪ (עמ' 28, ש' 29, 32-33; עמ' 29, ש' 5; עמ' 30, ש' 4) כמו כן, העלויות בהן נשאה טרם החיים המשותפים (רק שכ"ד 7,000 ₪ בחודש – עמ' 30, ש' 30);

(ב) הנתבעת מעבירה סך של כ-10,000 ₪ בממוצע, לא מהחשבון המנוהל (העברות עצמיות ממענק סיוע לעצמאים בימים 10.1.2021, 1.4.2021, 3.6.2021, העברות אינטרנט והעברות עצמיות מכספים אחרים בחשבון (משכורת ומזונות) 5.5.2021, 8.6.2021, 21.6.2021, 9.9.2021, 26.10.2021) והכספים עוברים, כך נראה, לחשבון המשותף של התובעת ובן זוגה לטובת הוצאות שוטפות (עמ' 24, ש' 19; עמ' 28, ש' 22, 25, 27; נ/7);

(ג) ממוצע חיובי האשראי של הנתבעת לטובת הקטינים עומד ע"ס של 6,300 ₪ בחודש ומשולם מחשבונה הפרטי (עמ' 22, ש' 1-4; עמ' 32, ש' 15, 22; נ/8);

(ד) אין בחשבון כספים ממקור לא ידוע מלבד 8,000 ₪ (3,000 ₪ ביום 6.4.2021 ו-5,000 ₪ ביום 30.6.2021) המהווים לטענת הנתבעת התחשבנות עם בן הזוג (עמ' 23, ש' 29, 36; עמ' 29, ש' 1). (ה) אין הגיון בתשובת הנתבעת לעניין הוצאות משק הבית עת מופקדים בחשבון המשותף 20,000 ₪ בלבד (מתוכם 15,000 ₪ לטובת שכ"ד) (ע' 31, ש' 25). ברם, אף בכך יש להסביר את התדלדלות הכספים בחשבון המנוהל.

82. הנה כי כן, לאחר חקירתה לא הוכיח התובע טענתו שהנתבעת ממומנת על ידי בן זוגה, ואף לא הגיש בקשה נוספת בעניין זה (החלטה מיום 20.8.2021).

83. הצרכים של הקטינים – פסק הדין הקודם ניתן על יסוד הסכמת הצדדים, וצרכי הקטינים לא נידונו וממילא לא הוכחו. עם זאת, דומה שהצדדים מסכימים למעשה כי צרכי הקטינים לא השתנו, למצער לא נטענה טענה אחרת.

אף אם תאמר אחרת, הדעת נותנת כי יש להשקיף על צרכי הקטינים בהתאם לחזקה העובדתית הנוהגת בפסיקה לפיה ההוצאה עבור צרכים תלויי שהות ולא תלויי שהות, של קטין השוהה פרקי זמן משמעותיים בביתם של שני הוריו, עומדת ע"ס 2,250 ₪ - 2,400 ₪, בשני הבתים גם

יחד, וכל זאת לא כולל את רכיבי המדור, החזקת מהדור, חינוך ורפואה [עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 מ.ש. נ' ק.ש. (2019); עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א.ג. נ' א.ג. (2019); רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.ג. נ' א.ג. (2018); עמ"ש (מרכז) 51056-09-20 פלוני נ' פלונית (2021)].

בנסיבות אלו, ובשים לב לתמונה העולה לעיל בדבר הכנסות הצדדים ויכולותיהם הכלכליות, סבורני, כי אין מקום לשנות את נקודת האיזון שנקבעה בהסכמה בפסק הדין הקודם.

84. **חוסר תום לב** – על התובע חלה חובת תום לב בהפעלת כוחותיו המשפטיים והדיוניים, לרבות גילוי מידע מלא אודות השתכרותו, הכנסותיו.

התובע מתהדר בטענה לשקיפות מלאה, אך בפועל נקט הוא גילוי חלקי והסתיר עובדות מהותיות. כך, נמנע הוא להביא נתונים מלאים על מצב משרד XXX – מידע קריטי מקום שהחברה חייבת לתובע החזר הלוואת בעלים בגובה מאות אלפי שקלים לטענתו (נספח ב' הודעה על גילוי מסמכים מיום 23.12.2020, בקשה מס' 13); הכנסתו מהעבודה ב XXX (עמ' 12, ש' 10); הכנסתה העדכנית של רעייתו הנוכחית (עמ' 12, ש' 12); גובה דמי השכירות העדכניים מהנכס ברח' XXX (ס' 55 לעיל).

מקום שהתובע לא הביא מידע מלא, אינו יכול להלין על הנתבעת, וכפי שנקבע בהחלטה מיום 29.11.2020: "תובע לא יכול לדרוש מנתבע להגיש מסמכים שגם הוא היה צריך להגיש מטעמו ולא הגיש. לפיכך, יגיש המבקש תחילה במסגרת גילוי מסמכים את כל המסמכים באותה רמה שדורש מהמשיבה, וכאשר יעשה כן תצטרך גם המשיבה להגישם" (בקשה מס' 7).

במצב דברים זה, הגם העלייה (לא משמעותית וצפויה) בשכרה של הנתבעת (ר' ס' 74 לעיל), אין מקום להתערב בסכום המזונות הפסוק; וכפי שנקבע בעמ"ש (חי') 53288-03-18 פלוני נ' פלונית (13.11.2018): "נתון לבית המשפט שיקול הדעת שלא להורות על שינוי סכום המזונות הפסוק, אפילו גדל שכרה של המשיבה בשיעור משמעותי. כאמור יש לבחון במצב דברים זה את התנהלות מגיש התובענה לשינוי סכום המזונות הפסוק, ב"משקפי" תום הלב ומכלול יחסי בני הזוג".

85. **לעניין הטענה שהסכם לוקה בחוסר סבירות קיצוני** – בענייננו, הצדדים הצהירו בהסכם כי "הגיעו להסכם זה באמצעות הליך גישור אצל עו"ד ענבר שנהב. כמו כן, התייעץ כל צד עם עורכי דין מטעמו" (ס' 49 ת/1). הצדדים שבו והצהירו במעמד אישור ההסכם "מודיעים כי קראנו את ההסכם, מבינים את תוכנו וערים לכלל תוצאותיו המשפטיות" (שם, ש' 9); ביהמ"ש אישר את ההסכם לאחר שהשתכנע "כי הצדדים חתמו על ההסכם.. מרצונם החופשי, לאחר שהבינו את משמעותו ואת תוצאותיו, ולאחר שהסברתי להם את תוצאותיו של ההסכם" (שם, ש' 27-28).

נוכח הצהרות מפורשות אלה, ספק בעיני, אם התובע יכול להישמע בטענה של חוסר סבירות קיצוני. כמו כן, התובע לא הגיש תביעה לביטול ההסכם בטענה של פגם ברצון. בנוסף, מסגרת דיונית זו אינה המסגרת המתאימה לברר טענות על היעדר זכאות של הנתבעת לקבל רכוש כזה או אחר על פי ההסכם.

זאת ועוד, הפסיקה קובעת כי לא ניתן לראות בהסכמה בנושא מזונות קטינים כסעיף נפרד במסגרת הסכם פרידה, הואיל ובעת הסכמה ביחס למזונות קטינים יכול וההורים הנפרדים מביאים בחשבון הסדרים אלו או אחרים בנושא הרכושי ועוד [עמ"ש (ת"א) 40627-10-16 פלוני נ' פלונית (3.3.2019)].

בעניינינו, הצדדים הצהירו כי "מבקשים לסכם ביניהם את כל העניינים הכרוכים בפרידה.. בדרך ובתנאים השלובים כמפורט להלן" (והואיל רביעי, ת/1), קיים שוני ביכולות הכלכליות של כל אחד מהצדדים, בכוח או בפועל, לעת חתימת ההסכם, הגם חלוקת הסדרי שהות שוויונית; ולכן, נשמט הבסיס העובדתי מתחת לטענה שההסכם לוקה בחוסר סבירות קיצוני.

סוף דבר

86. לפיכך, אני קובעת כדלקמן:

א. התביעה נדחית.

ב. התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך של 20,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 30 יום אחרת ישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק ממועד החיוב ועד מועד התשלום בפועל.

ג. המזכירות תשלח את פסק הדין ותסגור את התיק. ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ג, 16 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

סגלית אופק 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)